

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)

Tekst: Romeinen 12, 11 - 12

Ochtenddienst

Volwassen doop

Belijdenis

1. Broeders en zusters,
2. Zingen : Gezang 171 : 1 en 3
3. Lezing van de wet
4. Zingen : Gezang 157
5. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest
6. Schriftlezing : Romeinen 12
7. Zingen : Gezang 163 : 1 - 3
8. Tekst : Romeinen 12 : 11 - 12
9. Prediking
10. Zingen : Gezang 161 : 1 en 4
11. Lezing van het formulier voor de bediening van de Heilige Doop aan volwassenen en na doopgebed zingen Katinka en Machteld Opwekking 488 (refrein door de gemeente)
12. Lezing van het formulier voor de openbare geloofsbelijdenis
13. Lezing van de vragen voor de doop
14. Doopbediening
15. Zingen : Lied 341 : 3
16. Dankzegging en voorbede
17. Dienst van de offeranden
18. Slotzang : Psalm 122 : 1 en 3

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Vandaag is de grote dag. De dag waarop jullie je 'jawoord' geven. Want zo is het toch. Ik kan me voorstellen dat jullie bij het 'jawoord' aan jullie trouwdag denken die binnenkort gepland staat. Trouwen en belijdenis doen van je geloof. Het lijkt op elkaar. Want zowel vandaag als op jullie trouwdag gaan jullie een langdurige verbintenis met elkaar. Op je trouwdag voor het leven. En vandaag zelfs voor altijd. Het huwelijk stopt als de dood je van elkaar scheidt. De band met de Here wordt zelfs door de dood niet verbroken. Het is een eeuwige band die jullie vandaag met de Here aangaan. En gelukkig eindigt daarmee de overeenkomst tussen vandaag en een trouwdag niet. Want datgene wat man en vrouw aan de ene kant en wat de Here en jullie aan de andere kant met elkaar verbindt is dat prachtige, wonderlijke feest van de liefde. Dat prachtige en tegelijk zo mysterieuze gebeuren dat we liefde noemen. Zoveel liederen en liedjes gaan over de liefde. Zoveel televisieprogramma's gaan erover. Liefde. Ondanks alles wat erover is geschreven is het zo moeilijk te definiëren. Wie kan nu precies zeggen wat de liefde is? Maar ook al kunnen we niet precies zeggen wat het is, toch verlangen we er allemaal naar. En als we het hebben gevonden, willen we het vasthouden. Maar het moeilijke met de liefde is dat je het zo moeilijk vast kunt houden. Hoe meer je het vast probeert te houden, hoe meer het tussen je vingers door glipt. Liefde lijkt alleen maar te kunnen bloeien en te kunnen groeien als je er teder en voorzichtig mee om gaat. Als je het beschermt zonder het te willen beheersen. Als je het verzorgt zonder allerlei eisen te stellen. Als je geeft zonder wat terug te verlangen.

Hoewel het woord 'liefde' niet in de preektekst van vanmorgen staat, gaat het daar wel over. Want in vers 9 wordt het woord 'liefde' wel gebruikt. 'Laat uw liefde oprecht zijn.' En in de oorspronkelijke Griekse tekst, vormen de rest van vers 9 tot en met vers 13 één zin. Bestaande uit allemaal kleine bijzinnetjes die hetzelfde zijn opgebouwd. Iemand noemde die korte zinnetje de stenen van een mozaïek waarmee het woord 'liefde' wordt geschreven. En dat vind ik wel een mooi beeld. Met al die dingen die hier in vers 9 tot en met 13 worden genoemd wordt het woord liefde geschreven. Aan de liefde invulling gegeven. En ik heb de tekst van vanmorgen daarom als volgt samen gevat:

Toon God je liefde door je enthousiasme over Hem niet te laten bekoelen.

Veel mensen hebben geen goed beeld van God. Zelfs onder christenen is er het nodige onbegrip over God. Er zijn mensen die vinden dat God veeleisend is. God wil dat wij Hem liefhebben. Hij wil dat wij Hem loven en prijzen. Hij wil dat wij ons leven aan Hem offeren. Hij wil het centrum zijn van ons leven. Dat kan gemakkelijk tot het idee leiden dat God een soort dictator is die ons leeg zuigt. En dat is niet zo'n vreemde gedachte, want als in een huwelijk een man of vrouw zo veeleisend is, dan wordt er ook iemand leeg gezogen. Dan gaat het geluk van de een ten koste van het geluk van de ander.

Maar het geheim van het leven met de Here Jezus Christus is dat het in de liefde tussen Hem en de mens niet zo werkt. Hier wordt niet iemand leeg gezogen en misbruikt. Gods eer en mijn geluk staan niet haaks op elkaar. Het grote geheim is dat deze juist samen vallen. Want God wordt in niets zo geëerd dan wanneer wij onze levensvervulling in Hem hebben. Iets simpeler gezegd: als u God blij wil maken, dan moet u uw geluk zoeken in Hem. Als u God als God wil eren, dan moet u Hem toestaan uw God te zijn. Want Hij wil zo graag als een God voor u zorgen. Een God die over uw leven waakt. Een God u de weg wil wijzen in het leven. Als u God als uw Vader wil eren, dan moet u Hem toestaan uw Vader te zijn. Want God wil in zijn liefde voor u, als een goede Vader voor u zorgen. Hij wil u graag beschermen tegen allerlei kwaad. Of Hij gebruikt het kwaad om u verder te laten groeien in dit leven. Hij wil u eten, drinken en kleding geven. God wil zo graag uw Verlosser zijn. Dus als u God als u Verlosser wil eren, dan moet u Hem toestaan om uw zonden van u weg te nemen. Dan moet u Hem toestaan het telkens weer goed te maken tussen God en u. Dan moet u Hem toestaan u van kwellende schuldgevoelens te bevrijden. Dan moet u Hem toestaan om u te bevrijden van allerlei slavernij waar we als mensen vaak onder gebukt gaan. De slavernij van geld of goed. Geld en goed die nooit 'genoeg' zeggen. De slavernij van genot. Genot dat nooit blijvend verzadigd wordt. De slavernij van macht. Een slavernij die alleen maar tot meer angst leidt, want nooit hebben we zoveel macht dat we alle dingen kunnen beheersen. De slavernij van de waardering van mensen. Een slavernij die ook niet ophoudt, want nooit vinden alle mensen ons aardig. Hoe we ons best ook doen. Wie Christus zijn Verlosser laat zijn, wordt bevrijdt van al deze vormen van slavernij, want het enige wat dan uiteindelijk telt is wat Christus van ons vindt. Als Hij ons maar liefheeft, dan zijn we

gelukkig. Dan hebben we in Hem alles wat we nodig hebben voor dit leven en voor het leven hierna.

Als God je God mag zijn, je Vader mag zijn, je Verlosser mag zijn, dan verandert je leven. Dan ga je anders denken. Zoals jullie,... en ... dat nog meer hebben ervaren dan zij die in de kerk zijn opgegroeid. Jij,..., hebt dat ook met zoveel woorden gezegd. Toen ik je vroeg in hoeverre het geloof in God je leven had veranderd, zei je: "Je leert dat je afhankelijk bent van God en dat je alles van Hem krijgt. Je leert dingen meer waarderen. Je leert je rijkdom te zien. Meer te tellen wat je hebt dan wat je nog niet hebt." En ...heeft soortgelijke dingen gezegd. Als je voor God gaat leven, zuigt dat je leven niet leeg, maar je leven wordt er alleen maar door verrijkt. Je ervaart meer liefde. Je ervaart meer rust. Je ervaart meer vrede. Want het is het geluk van God om ons dat te geven. Als God onze liefde eist, is het dus heel anders dan wanneer mensen onze liefde opeisen.

En er is nog een belangrijk verschil tussen de liefde van God en die van mensen. Toen jullie elkaar aardig begonnen te vinden, toen hebben jullie ongetwijfeld je best gedaan om je van je beste kant te laten zien. Letterlijk door je goed te verzorgen wat uiterlijk en kleding betreft. Maar ook door aardig, belangstellend en vriendelijk voor elkaar te zijn. Je probeerde het hart van de ander te veroveren. Zo gaat dat onder mensen. Daar moet je het hart van de ander veroveren. Laten zien dat je de moeite waard bent. Dat je de liefde van de ander waard bent.

Maar bij God hoeft dat niet. Je hoeft niet te laten zien aan God dat je de moeite waard bent. Gods liefde voor ons hoeven we niet op te wekken door aardig voor Hem te doen. Nee, die liefde is er. Ook dat is zo mooi zichtbaar in deze eredienst... en ...laten straks in hun jawoord weten dat ze God liefhebben en in de doop ontvangen ze de garantie dat God op zijn beurt hen voor altijd met zijn liefde wil omringen. Zo laat God jullie weten dat Hij een eeuwig verbond van liefde met jullie sluit. Maar jullie ... en ..worden niet gedoopt, want jullie zijn al gedoopt. Toen jullie nog heel klein waren. Toen jullie nog geen benul hadden van goed of kwaad. Toen er nog geen kennis was van God. Toch is God toen al met jullie een band van liefde aangegaan. Dus jullie hoefden het hart van God niet te veroveren. En ook jullie hebben niets hoeven te veroveren. Het is omgekeerd. God heeft in zijn liefde jullie hart veroverd. En ik zou willen dat al die mensen die denken dat ze het hart van God moeten veroveren om een plek te krijgen in het hart

van God, die kwellende gedachte los kunnen laten en gewoon kunnen aanvaarden dat God met hen verder wil.

Het kennen van de liefde van God is dus een enorm feest. En het liefhebben van God is ook grote rijkdom. Want we worden daar niet armer van, maar rijker. Maar toch kan onze liefde bekoelen. Ons enthousiasme over God kan uitdoven. En Paulus die de mensen kent en ook zichzelf kent waarschuwt er daarom voor dat we ons enthousiasme laten bekoelen. En wie de liefde kent, weet dat zoiets kan gebeuren. Veel getrouwde mensen zijn ook niet meer zo enthousiast over hun geliefde dan toen ze elkaar net leerden kennen. Je raakt aan de aanwezigheid van de ander gewend. Je raakt eraan gewend wat die ander voor je doet en je ziet scherper wat die niet doet. Je verwondert je niet meer over de kwaliteiten van de ander, maar ergert je wel aan de tekortkomingen. Iets dergelijks kan ook gebeuren in het leven met God. Niet dat God tekortkomingen heeft, maar we kunnen wel gewend raken aan zijn liefde. En als ons enthousiasme afneemt, neemt ook onze liefde af.

Hoe voorkomen we dat? Of hoe kunnen we ons enthousiasme terug krijgen als we het zijn kwijt geraakt? Paulus wijst ons hierin de weg. Hij schrijft: “Laat u aanvuren door de Geest en die de Heer.” Laten we bij dat laatste beginnen. Hoe kan dat nu helpen om ons enthousiasme terug te krijgen? Dat is niet zo moeilijk als we goed begrepen hebben wat ik hiervoor heb uitgelegd. Als we niet de Here Jezus dienen, dan dienen we blijkbaar iets anders. Dienen we het geld, onze carrière, het genot. Daar wordt een mens niet blij van. Want geld, genot en carrière stellen altijd teleur en leiden tot frustraties. Maar als we weer Christus gaan dienen, dan ontdekken we weer hoe fantastisch Hij is. Hoe liefdevol. Hoe goed. Hoeveel rust en vrede Hij in ons hart brengt. En daar wil de Heilige Geest die Christus in ons hart heeft uitgestort ons bij helpen. De Geest van God wil ons telkens weer bij Christus brengen. Die wil onze ogen, onze oren en ons hart telkens opnieuw open zetten voor Gods liefde. De liefde die God door zijn Geest verwoordt heeft in de Bijbel. Door dit boek leren wij Hem kennen in al zijn liefde, trouw en kracht. Gemeenteleden die minder enthousiast zijn over God dan vroeger, doen vaak precies het verkeerde. In plaats van meer de Bijbel te lezen, meer te bidden, meer te lezen en te spreken over de Here, gaan ze minder lezen, minder bidden, minder spreken, minder naar de kerk. Maar dat is dus precies verkeerd. Hoe zal een mens weer enthousiast worden over God als hij niet meer bij God stil staat? Ook hier wordt de volgorde weer om-

gedraaid. Eerst willen we weer enthousiast zijn en dan willen we er ook wel meer tijd en energie in steken. Maar zo werkt het dus niet. Eerst moeten we ons hart weer open stellen voor God, en dan zal het enthousiasme ook terug keren.

Maar is dat niet een te mooi plaatje? Gaat het allemaal zo eenvoudig? Nee. Daarom zegt God ons door Paulus ook in vers 12 dat we verheugd moeten blijven door de hoop die we hebben. Dat we standvastig moeten zijn als we moeiten ervaren. Het is dus niet zo dat als we in Jezus Christus geloven, het leven van een leien dakje zal gaan. Ja, christenen kunnen met enorme moeiten te maken krijgen. Paulus wist daar uit eigen ervaring over mee te praten. Vervolging, haat, nijd, valse beschuldigingen, onterecht in de gevangenis worden gezet. En ook in de kerk heeft hij de nodige moeiten ervaren. Er is onrecht in deze wereld. Dat is er al vele eeuwen en dat zal er ook in de komende eeuwen zijn. Zolang deze aarde bestaat, zal er onrecht, oorlog en verdrukking zijn. Van de nieuwe wereldorde na het uiteenvallen van de Oostblok is niets terecht gekomen. Met oude vijanden is vrede gesloten, maar nieuwe vijanden stonden op. En nu lijden we daar nog nauwelijks onder, maar dat zou kunnen veranderen. Maar ook dan moeten we niet in paniek raken en wanhopen. Want oorlog, onderdrukking, uitbuiting en onrecht, hebben niet het laatste woord in deze wereld. Christenen stellen hun hoop niet op de machthebbers van deze wereld. Hoewel ze zeker iets kunnen bijdragen aan wereldvrede. Maar we hebben onze hoop gevestigd op Jezus Christus. Hij zal op een dag deze aarde bevrijden van alle nood en pijn. Wat we hier op aarde lijden is maar voor een korte tijd. Als we hier op aarde onrecht ervaren, dan hoeven we ons niet te wreken. Want Christus zal het onrecht wreken. Juist de hoop, de verwachting van een nieuwe toekomst, wil ons helpen om ons niet door tegenslag en moeiten uit het veld te laten slaan.

Het kruis van Jezus Christus getuigt zowel van de onvoorstelbaar grote liefde van God als van het feit dat God het recht lief heeft. Onze zonden ziet Hij niet door de vingers, maar Hij heeft zijn eigen Zoon ervoor gestraft. Zodat wij vrede mogen vinden met God en mogen hopen op een nieuwe wereld zonder moeite, pijn, verdriet en onrecht.

En misschien kijkt u vanmorgen met jaloezie vandaag naar ... die hier straks gedoopt worden. Als teken dat God voor altijd met hen verder wil. Als dat zo is, dan zou ik u willen zeggen om even een weekje geduld te hebben. Want volgende week vieren we, als de Here het wil, weer het Heilig Avondmaal. In het brood dat de Here Jezus u vol-

gende week geeft en in de wijn die Hij u te drinken geeft, laat Hij u hetzelfde weten als... in het water van de doop. Hij heeft u lief en wil met u verder.

Amen